

Gerner Nielsen snakker om, er, at vi også skal beskytte den natur, som ikke er habitatområder og fuglebeskyttelsesområder, og det er der jo i øjeblikket en indsats for.

Men jeg vil da også gerne her tilkendegive, at vi gerne vil være med til at drøfte med Det Radikale Venstre, også med hr. Keld Albrechtsen og andre partier, om vi kan lave en øget indsats på det område igennem de kommende år.

Så vi er meget åbne over for at drøfte alle de her ting, og jeg håber faktisk, at vi når frem til noget fornuftigt, som vi kan være sammen om alle sammen, for det er ikke en helt uvæsentlig lovgivning det her.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Torben Hansen som ordfører.

Torben Hansen (S):

Dansk natur er under stærkt pres. Naturens balance er truet. Det er en kendsgerning, som bl.a. blev understreget i Wilhjelmudvalgets rapport fra 2001. Der fremgik det klart, at naturen har for lidt plads, der er for mange næringsstoffer, vandmiljøet er belastet, og der mangler sammenhængende naturområder. Det var bl.a. årsagen til, at Socialdemokratiet i 2002 spillede ud med en naturreform.

En naturreform, der skulle skabe mere plads til naturen, forbød gødskning, dræning og pesticider i naturområder, som skabte 300 meter bufferzone omkring sårbar natur, som sikrede forstærket pleje af naturen, som sikrede regulering af landbruget med miljøgodkendelser og naturplaner og andet godt. Desværre fik vi ikke flertal for forslagene.

Det lovforslag, vi står med her, er et skridt i den rigtige retning, hvad angår de naturområder, vi er forpligtede til at beskytte efter EU's direktiver. Desværre fremgår det også af lovforslagets bemærkninger, at midlerne først og fremmest skal prioriteres til de internationale naturbeskyttelsesområder. Det vil medføre en opdeling i A- og B-natur. Andre vil måske kalde det en opdeling i folkelig natur og elitenatur.

Resultatet er desværre, at den aktive naturbeskyttelse i Danmark stort set bliver indskrænket til de blot 7,5 pct. af arealet, der er i Natura 2000-områderne. Danmark har forpligtet sig til at stoppe tilbagegangen i den biologiske mangfoldighed senest i 2010. Hvis tilbagegangen i den biologiske mangfoldighed skal stoppes, kræver det også økonomiske midler og en indsats i de resterende 92,5 pct.

En væsentlig forudsætning i beskyttelsen af den danske natur er også plejen af den. Det er Socialdemokratiets opfattelse, at der skal være plejepligt på § 3-arealer, hvor der også samtidig skal være forbud mod gødskning og sprøjtning. Uden en lovfæstet plejeforpligtelse kan det frygtes, at mange § 3-områder uden for Natura 2000-områderne vokser ud af deres beskyttelse.

Vi er tilfredse med, at de biologiske overdrev er medtaget i § 3-beskyttelsen, men lovforslagets bemærkning om, at de skal have været ude af drift i 30-50 år, mener vi bør falde helt ud. Mange biologiske overdrev vil via denne bemærkning ikke få den beskyttelse, som de reelt skulle have, og der er i høringssvarene også nævnt et helt konkret eksempel.

Socialdemokratiet synes også, at det er meget betænkeligt, at høringsudkastets § 19 a, vedrørende at der ikke måtte foretages ændring af tilstande og lokaliteter efter habitatdirektivets og fuglebeskyttelsesdirektivets regler inden for de internationale naturbeskyttelsesområder, i det endelige lovforslag er røget ud og erstattet med en anmelderpligt til amtet, hvor amtet har 4 ugers høringsfrist.

Vi er meget i tvivl om, hvorvidt det lever op til artikel 6 i habitatdirektivet, og selv om det gør, så indebærer det, at enhver tænkelig problematisk aktivitet er oplistet i bilag 2, og det er de jo næppe.

Vedrørende bilagene synes vi, at det er meget betænkeligt, at de ikke kan blive reguleret mere smidigt, end at der skal en lovændring til, hvis og såfremt bilagslisten ikke er dækkende.

Der har det forløbne år været mange diskussioner om fredningsinstrumentet. Socialdemokratiet vil klart understrege, at det er af allerhøjeste vigtighed, at retten til at rejse fredningssager ikke udelukkende ligger hos offentlige myndigheder, men også hos Danmarks Naturfredningsforening, og vi glæder os over, at miljøministeren i modsætning til tidligere nu ikke vil fratage DN retten til at rejse fredningssager.

Vetoretten, der nu gives til de offentlige myndigheder, når der er naturgenopretning inde i projektet, giver muligheder for mange fortolkninger og diskussioner, og grænsen mellem naturfredning og naturgenopretning ville være flydende, og det er vores opfattelse, at Naturklagenævnet hidtil har foretaget afvejningen af, om den påtænkte naturgenopretning stod mål med udgifterne.